

Sardonische schilderijen van GERY DE SMET in Washington

‘See something? Say something!’, herhaalt een vrolijke stem in de metro van Washington DC. Gery De Smet kleefde de boodschap als titel op zijn expositie in het plaatselijke American University Museum en raakt daarmee een gevoelige snaar.

KUNST

VAN ONZE MEDEWERKER

ERIC BRACKE

BRUSSEL | In 2008 exposeerde de kunstenaar Gery De Smet (1961) met onder anderen Guillaume Bijl en Cel Crabeels in het Katzen Center van het American University Museum in Washington DC. Toen viel hem de boodschap op die in de metro weerklinkt. ‘See something? Say something!’ lijkt een opgewekte oproep tot alertheid, maar daaronder gaat de angst voor bompakketten en zelfmoordterroristen schuil.

Dat die ambiguïteit De Smet niet ontging, hoeft niet te verwonderen. Zijn oeuvre is doorspekt met thema’s als misleiding, propaganda, retoriek, ideologie, territorium en volksidentiteit.

Toen het Katzen Center hem uitnodigde voor een grote schilderijenexpositie deze zomer, had hij zijn titel dan ook meteen klaar. Een passende naam voor ‘een scherpe, sardonische tentoonstelling’, vindt ook *The Washington Post*. Volgens Jessica Dawson verpakt de kunstenaar ‘hedendaagse boodschappen in het ouderwetse medium van het schilderen’ en verrassen de schilderijen door hun tactiliteit en verrassende combinaties van kleuren.

De 57 werken in Washington zijn reeksen die De Smet de voorbije vier jaar heeft geschilderd. De

meest recente serie *Running mate* toont streakers die een sportterrein oplopen. Het fenomeen intrigeert De Smet: ‘Tijdens dat ene moment manifesteert zich de macht van het individu dat de massa manipuleert. We voelen afgunst vanwege de durf, maar ook medelijden als iemand naakt het veld oploopt. Daarnaast is het een freudiaans beeld uit een droom: plots beseffen dat je zonder kleren over straat loopt.’

‘Naaktlopers hebben de macht om als individu de massa te manipuleren’

Een schilderij met twee streakers siert ook de cover van het nieuwe boek *See something? Say something!* Het boek grasduint door het oeuvre van De Smet en bevat ook afbeeldingen van vroegere performances en happenings. Zo toont de openingfoto een

Uit de serie ‘Running mate’. © Gery De Smet

brandend rad waarin men nog net het monogram met de initialen GDS kan ontwaren. De Smet maakte dit houten rad van 10 meter diameter bij de Verbeke Foundation in Kemzeke in 2008. In zijn atelier in Sint-Amansberg bekijken we nu in avant-première de video van deze happening met als titel *De wanen in ons*. Het met pakken stro beklede rad wordt overeind getakeld en ’s avonds in de fik gestoken. Als na 25 minuten de hele constructie verkoold in elkaar stuikt, applaudisseren de 700 toeschouwers.

‘Het gaat over het narcisme van de kunstenaar’, zegt De Smet. ‘Deze video zal ik in september in het Artetage, het Museum van Hedendaagse Kunst in Vladivostok, voor het eerst vertonen.’

Daarnaast zullen er video’s te zien zijn van onder andere de happening *Processie toewijding* op het Campo Santo-kerkhof in Sint-Amansberg (1999) en van *Apollo-United*, een voetbalmatch die De Smet liet betwisten op een vierkant veld en met afwijkende spelregels (1997).

Hoewel de tentoonstelling ook onder de titel *See something? Say something!* zal lopen, krijgt ze in Rusland dus een andere invulling. ‘Amerikanen houden van didactische exposities met veel uitleg, maar in Rusland hoeft dat niet. Bovendien hebben ze me in Vladivostok gezegd zo weinig mogelijk kunstwerken te zenden omdat je daar nooit zeker bent dat ze aankomen. Dus zal ik video’s tonen en ter plaatse iets doen. Een muurschildering wellicht, zoals Luc Tuymans heeft gedaan toen hij daar in 2007 exposeerde met Dirk Braeckman en Anne-Mie Van Kerckhoven.’

Het boek ‘See something? Say something!’ ligt volgende week in de boekhandel.

ONLINE

www.gerydesmet.tk

Site ontdekt de Mary Shelley in ons

De site ‘I Write Like’ maakt een stijlanalyse van Engelse teksten en vertelt u of u schrijft zoals Virginia Woolf of Stephen King.

INTERNET

VAN ONZE REDACTRICE

SARAH VANKERSSCHAEVER

BRUSSEL | U had het waarschijnlijk al in de mot, maar literatuurgeschiedenis is tragisch: er kan namelijk maar één Ernest Hemingway en maar één Virginia Woolf zijn. Of toch niet? Op de site *I Write Like* worden nochtans nieuwe Hemingways en Woolfs aan de lopende band ontdekt.

Het concept van de site is eenvoudig: dis een flard Engelstalige tekst op die je ooit in een melancholische bui aan het papier toevertrouwde, plak het stukje literatuur in de stijlschanner op www.iwl.me en de site vertelt je of je schrijfstijl lijkt op die van grote

schrijvers onder (Mary Shelley) of op de aarde (Stephen King).

De website baseert haar oordeel op enkele vaste parameters: de lengte van de zinnen, het gebruik van leestekens en de woordkeuze. De oprichters vergelijken de analysemethode met een spamfilter: zoals de filter in je mailbox op zoek gaat naar synoniemen voor blauwe pilletjes en andere, gaat de filter van *I Write Like* op zoek naar woorden als ‘Frankenstein’, om vervolgens te concluderen dat u zoals Mary Shelly schrijft.

U raadt het al: helemaal feilloos is het systeem natuurlijk niet. Dat ondervond de schrijfster Margaret Atwood, die voor de grap zelf een van haar teksten door de stijlschanner jaagde. Ze twitterde

haar resultaat de wereld in: ‘I write like Stephen King!’ Oeps.

De Stephen King-hater die zich bij de stijlanalyse geconfronteerd ziet met een voor hem of haar weinig flatterende uitkomst, kan nog altijd gebruikmaken van een aantal schrijftips op de site.

Schrijfster Margaret Atwood: ‘I write like Stephen King!’

Ondertussen bezochten al meer dan een miljoen mensen de site. We hebben er alle vertrouwen in dat de nieuwe Hemingway zich binnenkort zal aandienen.

ONLINE

www.iwl.me

I Write Like getest

We joegen bekende teksten door de stijlschanner, die verrassende gelijkenissen vond met grote schrijvers:

- **Lucas (Nieuw Testament):** Daniel Defoe (met de boodschap: ‘Great job! Want to get your book published?’)
- **‘skdfjlfjsfd’:** J.D. Salinger
- **Speech Herman Van Rompuy voor Europees voorzitterschap:** H.P. Lovecraft
- **Liedtekst ‘Fire bomb’ van Rihanna:** James Joyce
- **Spammail over blauwe pilletjes:** Stephen King
- **Gordon Ramsay’s recept voor een gekruide lamsbout:** William Shakespeare
- **Fantastic Mr. Fox door Roald Dahl:** Agatha Christie

Michel Draguet leidt Jubelpark ad interim

BRUSSEL | Michel Draguet, de directeur van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten en de oprichter van het Magritte Museum, wordt nu ook interim-directeur van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis in het Jubelpark. Daar is Anne Cahen met pensioen gegaan. Haar opvolger wordt benoemd door de nieuwe regering, wat ten vroegste in het najaar kan gebeuren.

Draguet moet zich vooral toelagen op de verdere inventarisering en digitalisering van de uitgebreide verzameling in het Jubelpark, die zowel Egyptische, precolumbiaanse en middeleeuwse kunst als art nouveau omvat. Ook de interne organisatie en het profiel van de instelling moeten opnieuw worden bekeken. Verscheidene delen van het reusachtige gebouw zijn toe aan renovatie. (jvh)